

STALO SA

s p r á v y z o s v e t a d u c h o v n e j r e a l i t y

Modlitba mení krv: Výskum potvrdil liečivé účinky modlitby pre ľudské telo

Skutočnosť, že v čase modlitby človek cíti pokoj a duchovnú úľavu, potvrdzuje aj vedecký výskum. Krv človeka sa počas modlitby doslova mení. Michail Lazorik, terapeut z Užhorodskej národnej univerzity, sledoval účinky modlitby na zloženie krvi. Mnohí by vedeli potvrdiť upokojujúci účinok modlitby, no Lazorik sa ho pokúsil dokázať aj vedecky. Do experimentu zapojil v rovnakom čase 15 mužov a žien, ktorí boli právnikmi, lekármi aj bez akéhokoľvek vzdelania. Trpeli na aterosklerózu, hepatitídu B, na ochorenie srdca a ďalšie choroby. Pred experimentom sa im vzala krv na analýzu. Potom si jednotliví pacienti alebo jeden z nich čítal modlitby po dobu asi 15-20 minút z modlitebnej knihy aj bez nej. Na konci výskumu im bola znova odobratá krv na analýzu. Pri jednom mužovi bolo zistené, že úroveň jedného z indikátorov fagocytózy bola až šesťkrát nižšia ako pred experimentom, u iných mužov menej ako trikrát, a u žien ešte menej, pretože sú viac emocionálne.

Mladá moslimka hodená do studne napospas smrti tvrdí, že ju zachránil Ježiš

Ramza sa narodila v moslimskej rodine na Strednom východe. S kresťanstvom sa prvýkrát stretla v škole, keď jej priateľka povedala evanjelium. Ramza oň však nejavila záujem. Keď ju ako tínedžerku otec chcel vydať za starého chlapa s niekoľkými ženami, bránila sa a otec ju udrel stoličkou po hlave. Myslel si, že ju zabil, preto vložili telo do vreca a hodili do prázdnej studne. Stále však bola nažive. A dostala videenie: „Pred sebou som uvidela evanjelium, ktoré mi dala kamarátka zo školy. Snažila som sa ho chytiť, no moje ruky sa ho nemohli dotknúť. To evanjelium ukázalo mojej duši cestu do úžasnej záhrady.“ Potom sa zjavil Ježiš: „Vnútri studne stál statný, zdravý a krásny muž. V rukách držal vreca s mojim mŕtvym telom. Rozviazal ho. Rukami prešiel po mojej hlave a tele. Na rukách som mu videla stopy po klincoch. Vyniesol ma zo studne a povedal mi: „Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude.“ Padla som

pred ním na zem. So slzami radosti v očiach som mu povedala: „Pane Ježišu, môj Pán a Záchranca. Zomrel si za mňa na kríži. Naozaj si vstal z mŕtvych. Som tvoja. Dôverujem v teba.““ O pár minút ju našiel kresťanský pár, ktorý jej povedal, že ich k nej zaviedol sám Ježiš. S ich pomocou sa zotavila, žije na ich farme, a vyučuje sa z Biblie.

Kríž – symbol nenávisťi v dnešnej Európe?

Európa dokázala na základe kresťanského konceptu dôstojnosti danej každej ľudskej bytosti a morálneho imperatívu Desatora vytvoriť v priebehu stáročí veľkú civilizáciu. Tvár Európy sa však zmenila na nepoznanie. Byť kresťanom v dnešnej Európe už nie je bezpečné, ani žiaduce. Úrady vo Veľkej Británii vyzvali anglikánske duchovenstvo, aby sa vzdalo nosenia kolárikov, nemeckým a rakúskym militantným ateistom zas vadia kríže ako symboly kresťanstva, a preto za posledný mesiac vyťali na vrcholoch Álp tri kríže. Už desaťročia vadia kríže umiestnené na verejných miestach a úradoch, pretože sa niektorí ľudia cítia ich prítomnosťou dotknutí a diskriminovaní. Eva Brunne, biskupka (!) zo Štokholmu navrhla odstránenie krížov zo svojho chrámu, aby sa v chráme mohli modliť i moslimovia. Jej arcibiskupka Antje Jackelén zas založila chrámy „Chrislamu“, kde sa okrem Biblie cituje aj Korán. V tom Švédsku je to celkovo zvláštne. Keď po vražde francúzskeho kňaza Hamela vyzvala Anikka Borg k nenásilnej odpovedi na tento čin, a to k symbolickému noseniu krížikov, najvyšší duchovní švédскеj cirkvi odsúdili túto kampaň ako nenávisťnú a propagujúcu náboženskú vojnu.

Kresťana v USA suspendovali, pretože odmietol účasť na školení o LGBT

Agentúra „Administratíva sociálnej bezpečnosti“ (Social Security Administration) z USA v apríli oznámila, že všetci jej zamestnanci musia absolvovať školenie o homosexuáloch, bisexuáloch, transsexuáloch, homosexuálnej rozmanitosti a ich začlenení v spoločnosti. Dlhodobý zamestnanec agentúry, 42-ročný David Hall, ktorého kresťanská viera nepovažuje sodomiu

za zdravú, normálnu, či dobrú veril, že školenie je proti jeho úprimnej viere a preto sa ho nezúčastnil. Nadriadení mu prikázali pozrieť si 17 minútové video, ktoré zahrňuje rady ako zvýšiť kultúrne povedomie v rozmanitom prostredí, čo Hall odmietol s odôvodnením, že školenie schvaľuje hriechne chovanie a on nebude schvaľovať hriech. Pre odmietnutie účasti na školení bol služobne pokarhaný a následne suspendovaný bez nároku na plat. Hall dodal, že aj ďalší jeho kolegovia zastávajú rovnaké presvedčenie ako on, ale kvôli strachu zo straty zamestnania sa školenia zúčastnili.

Synagóga z prvého storočia potvrdzuje evanjelium

Zrúcaniny synagógy v blízkosti vrchu Tábor v Dolnej Galilei sa datujú do obdobia Druhého chrámu, ktoré sa skončilo v roku 79 po Kristovi, keď Rimania zaútočili na Jeruzalem. Je to prvá synagóga, objavená vo vidieckej časti Galilei, potvrdzujúca historické informácie Nového zákona, ktoré hovoria o Ježišových kázaniach v synagógach v galilejských dedinách. Spomedzi siedmich synagóg z obdobia Druhého chrámu, ktoré boli objavené už skôr, je táto prvou nájdenou vo vidieckom a nie v mestskom prostredí. Nápisy a historické zdroje ukazujú, že synagógy z tohto obdobia sa používali skôr na stretnutia, čítanie Tóry a štúdium než na Bohoslužby. Nenachádzal sa v nich Aron ha-kodeš, svätostánok, ani sa tam neuskutočňovali pravidelné modlitebné Bohoslužby. Jedným zo zdrojov, spomínajúcich vidiecke synagógy je práve Nový zákon, kde je uvedený: „Ježiš chodil po všetkých tých mestách a mestečkách (dedinách) a učil v ich synagógach a kázal evanjelium kráľovstva a uzdravoval každý neuh a každú chorobu medzi ľuďmi.“ (Mat.9.:35). Tento objav nie je prvým významným tohtoročným objavom v Izraeli týkajúcim sa obdobia, v ktorom pôsobil Ježiš. V marci bolo niekoľko artefaktov Blízkeho východu z prvého storočia objavených aj v jeruzalemskom sirotinci.

Róbert Vysocký